4 Ιανουαρίου 2014

Ο χαρακτήρας αυτού που μεταλαμβάνει επαξίως

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Πράγματι! Πόσο ευτυχής και μακάριος πρέπει να θεωρείται αυτός που μεταλαμβάνει επαξίως τα θεία Μυστήρια! Έτσι, εξέρχεται από τον ναό τελείως ανανεωμένος ,γιατί το πυρ της θεότητας έκανε μέτοχο την ψυχή του μέσω της θείας Μεταλήψεως, και τις μεν αμαρτίες κατέκαψε, την δε ψυχή του γέμισε με τη θεία Χάρη. Αγίασε τη διάνοιά του , ενίσχυσε τις δυνάμεις της ψυχής του, διαφώτισε τον νου του, καθήλωσε την καρδιά του με τον φόβο του Θεού και τελικά την ανέδειξε κατοικία του αγίου Πνεύματος

Αυτός που κοινωνεί επαξίως λαμβάνει σαν αρραβώνα την ουράνια Βασιλεία , ενδύεται τη θεία πανοπλία, η οποία τον προφυλάσσει από κάθε κακό και σκευωρία του πονηρού και τον καθιστά φοβερό και γι’ αυτούς τους δαίμονες . Η καρδιά εκείνου που κοινωνεί επαξίως , είναι πλημμυρισμένη από ανείπωτη χαρά και ανέκφραστη ευχαρίστηση. Αυτός μόνο αισθάνεται την αλλοίωση που επήλθε και ευφραίνεται γι’ αυτή την ανανέωση. Όλες οι αρετές στολίζουν την καρδιά του και πόθος του είναι η ένωσή του με τον Κύριο. Η ψυχική γαλήνη , την οποία δίνουν η συναίσθηση της συμφιλιώσεως και κοινωνίας με τον Θεό και η ουράνια ειρήνη που βασιλεύει σ’ αυτόν, καθρεπτίζονται στο πρόσχαρο πρόσωπο εκείνου που κοινώνησε επαξίως. Όλη του η εξωτερική όψη μαρτυράει την εσωτερική του ηθική κατάσταση. Η αγνότητα και η αθωότητα είναι δύο χάριτες που περιστρέφονται γύρω του και μιλούν σε όλους γι’ αυτόν. Αυτός είναι ο χαρακτήρας του επαξίως μεταλαμβάνοντος. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της θείας Μεταλήψεως.

Όταν έχει κάποιος αυτά υπόψιν του, πόσο λυπάται, όχι πλέον αυτούς που αναξίως

μεταλαμβάνουν ή αυτούς που για λόγους εμποδίων από αμαρτήματα δεν μπορούν να κοινωνήσουν, αλλά αυτούς που δεν προσέρχονται στο Άγιο Ποτήριο μάλλον από αδιαφορία και περιφρόνηση για την ψυχική και σωματική ωφέλεια που θα επέλθει σ' αυτούς από τη θεία Μετάληψη; Γιατί, καθώς γνωρίζουμε ότι η υγεία της ψυχής επιδρά και στη υγεία του σώματος και το αντίστροφο, τί να πούμε λοιπόν γι' αυτούς; Πώς να τους αποκαλέσουμε; Σε ποια τάξη των χριστιανών να τους κατατάξουμε; Η στάση τους προς τον Χριστιανισμό είναι τέτοια την οποία έχουν μόνο οι ψυχροί και οι αδιάφοροι. Αλλά, άραγε, αυτοί είναι αληθινοί χριστιανοί; Αυτό μας είναι άγνωστο. Αυτό που μπορούμε εμείς να γνωρίζουμε είναι ότι αυτοί πελαγοδρομούν χωρίς πυξίδα, χωρίς τιμόνι και χωρίς κυβερνήτη. Αλίμονο δε σ' αυτούς κατ' εκείνη την ημέρα που η θάλασσα θα ξεσηκωθεί κατ' επάνω τους • που θα πνέουν ισχυροί άνεμοι και τα κύματα θα κατακλύζουν το σκάφος τους. Τότε, έρημοι και στερημένοι από τη θεία παρηγοριά, θα ατενίζουν με δακρυσμένα μάτια και βλέμμα απελπισίας τα ανοιγόμενα κάτω από τα πόδια τους βάραθρα που θα τους απειλούν με καταποντισμό και παντελή αφανισμό. Προς αυτούς έχουμε να προτείνουμε μόνο μια αδελφική συμβουλή• να σπεύσουν να κοινωνήσουν για να σωθούν• γιατί δεν υπάρχει καμιά διέξοδος…

«Περί επιμελείας ψυχής
ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ»
Απόδοση στη Νέα Ελληνική:
Ευανθία Χατζή
Επιμέλεια κειμένου- Επίμετρο:
Γιώργος Μπάρλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ
Πηγή: xristianos.gr